

Maandag 18 April,

Ingeborg Plancius (Afdeling Facilities) staat aan mijn bureau met een enveloppe speciaal voor mij. En daar staat in wat ik niet had verwacht: Ik ben genomineerd en heb een Silver Award gekregen! Dit houdt in dat ik 6 Mei naar het Gala Dinner in Londen mag!

Van de +/- 10.000 medewerkers van RBS Retail Direct zijn er +/- 2700 genomineerd (waarvan 116 in Europa) door collega's. In totaal hebben 500 personen een Silver Award verdient (waarvan 50 uit Europa en daarvan 14 uit Nederland). Voor de 500 winnaars is gekeken naar de motivatie van de nominatie.

Vrijdag 6 Mei,

Samen met 4 collega's (de anderen vlogen op andere tijden) vertrokken we om 13:45 van Schiphol. En vanwege het uur tijdsverschil landden we rond 13:40. Op het moment dat we op de Heathrow Express stonden te wachten merkte ik dat ik mijn digitale camera niet had. En ja hoor ik had die dus achtergelaten in het vliegtuig. Aaaarghhh!!!!

Ik gelijk terug naar de BMI (we vlogen British Midland) service desk maar na een aantal telefoontjes vertelde de dame mij dat er nog geen camera was gevonden/ingeleverd. Dus maar een formulier ingevuld dat ik het kwijt ben. (+ het wachten kostte mij dit alles toch een uur extra op het vliegveld).

In het 4 sterren Hilton hotel ingecheckt en naar m'n kamer gegaan om mijn nette kleertjes vast op te hangen. Rond 16:00 kwam ik Sum Tang (collega) tegen in de hotelgang en zijn we even de drukke straat doorgelopen en hebben ergens wat gedronken.

Om 19:00 kwamen alle 500 winnaars bijeen in een grote zaal waar je staand een drankje alsook chips, augurken en aardbeien met chocolade kon nuttigen. Hier hing ook een bord waar je kon zien waar je tijdens het diner moest zitten. Het was namelijk lekker gehusseld. En tegen half 8 naar de diner zaal. 50 gedekte tafels met zo'n 10 plaatsen per tafel stonden daar klaar. Dat ziet er dan echt mega uit. De zaal zag er ook mooi uit. Niet zo chique antiek met kroonluchters etc. maar modern en classy met blacklight achtige verlichting. Tafel 11 maar gaan opzoeken en vervolgens beetje babbelen met de "vreemden" naast je. Voor mijn bord stond een kaart met het menu alsook een lijst van alle 500 winnaars. En ook nog een wegwerp fototoestel. Kon ik dus toch nog wat foto's maken ondanks het verlies van mijn eigen camera. Aan mijn rechterkant zat een dame die een accent van jewelste had. Ik kon haar eigenlijk niet verstaan. Wel jammer want ik heb met haar dus niet veel gepraat. Aan mijn linkerkant zat een dame die ik wel kon verstaan, en dat was echt zo'n hippe 40 jarige (of zou ze toch jonger zijn) vrouw die mij alles vertelde over haar 20 jarige huwelijk wat alweer voorbij was, het zangtalent van haar dochter en dat haar broer in de band van Fleetwood Mac speelt. Het volledige diner bestond uit 3 gangen (gelukkig niet meer) en werd leuk afgewisseld met o.a. een live optreden van de wereldberoemde (in Engeland dan) jongensband G4. "Are they famous?" vroeg ik aan de dame naast mij, nadat ik zag dat tig Engelsen helemaal in dol werden toen ze deze jongens hoorden zingen. G4 blijkt dus pas geleden de tweede prijs te hebben gewonnen in het idols achtige programma X-Factor in Engeland. Hoewel ik ze dus niet kende, en niet de neiging had om ze ook aan te gaan raken, vond ik wel dat ze goed konden zingen. Met een opera achtige stem zongen ze eigentijdse liedjes als Life from Mars en My Way.

En natuurlijk werden de 100 Golden Award winnaars bekend gemaakt. Dit ging in 2 keer 50. Na nummertje 76 had ik zoiets van "ik zal er wel niet tussen zitten", totdat de allerlaatste winnaar aangekondigd werd. "Table eleven Lukas Verdoeijn". Ach wat boeit het dan dat mijn achternaam niet uit te spreken is in het engels! ;)

Compleet verrast blijkt ik dus 1 van de 2 Nederlandse Golden Award winnaars te zijn. Herlina den Breeje (die er niet bij kon zijn) werd al eerder opgenoemd als winnaar.

Verder met eten, en wederom een optreden van G4. Na het dessert was er mogelijkheid om te dansen op disco muziek. Hoewel niet alle gasten zich op de dansvloer bevonden was deze wel vol. Praten, drinken en dansen ging door tot een uurtje of 2. Ikzelf ging rond tien voor 2 naar bed (hetgeen voor mijn gevoel dus 3 uur was, aangezien we de klok dus achteruit moesten zetten).

Volgende morgen werd ik om 9:37 wakker gebeld door Sum. Is weer eens wat anders dan die rotwekker ☺. Rond 10uur waren de meeste van ons wel bij het ontbijt. Erg leuk om te zien hoe anders mensen er dan uit zien vergeleken met de avond ervoor. Petjes op, joggingbroeken etc. Tegen 11 uur zijn Sum, Carla, John en ik Londen in gegaan. Big Ben bekeken en daarna lopend door het park naar Buckingham Palace. Op het moment dat het begon te hagelen zaten wij gelukkig binnen aan de lunch. Vervolgens nog het fameuze Harrods bezocht. Als snoep zo duur is zal het vast wel errug lekker zijn ☺.

Of het kwam omdat de Circle Line metro veel later kwam dan verwacht, of dat de Heathrow Express op andere tijden reed dan verwacht, of misschien toch omdat we te lang in Harrods rondsletterden, we misten onze vlucht! Ja het vliegtuig stond er nog wel, maar inchecken mocht niet meer. Gelukkig konden we uiteindelijk met een vlucht later mee. Waardoor we nog zeker wel 3 uur op het vliegveld gewacht hebben. Wat leer je mekaar dan kennen hè. Nou dat viel wel mee. Iedereen was bekaf en verlangde naar Nederland ☺.

Carla, die door Marianne werd opgehaald van Schiphol wilde mij wel helemaal in Veenendaal afzetten. Dat scheelde mij weer een tijd met de trein reizen! Ik was ze daar beiden dus zeer dankbaar voor. Nu was ik rond half 11 thuis. Al met al een geslaagd weekend.

En het houd dus nog niet op voor mij. 9 t/m 12 Juni naar Monte Carlo, Monaco!!!